

## ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ.

Εις τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας σέ-  
βονται τὴν γυναικα, διότι εἶναι γυνή,  
διότι εἶναι ἀδύνατος, διότι εἶναι ἡ μέλ-  
λει γενέσθαι μήτηρ ἐνὸς πολίτου· ἀλλὰ  
τὸ σέβας αὐτὸν ὑπερβαίνει πολλάκις  
τὰ δριά του.

Αἱ γυναικες δὲν ἀγνοοῦσι περὶ τῆς  
ὑπεροχῆς αὐτῶν, καταχρῶνται μάλιστα  
τῆς ἴσχυος ταύτης, ὡς οἱ τύρανοι, οἱ  
τινες γνωρίζουσιν ὅτι ἡ ἴσχυς των εἰ-  
ναι ἀπεριόριστος. — Οἱ ἄνδρες δεικνύ-  
ουσι τὴν μεγαλητέραν ὑπομονήν. —  
Αἱ γυναικες πάντα ἀπαιτοῦσι, βέβαιαι  
ὅτι ἡ διαταγὴ αὐτῶν θέλει κατὰ γράμ-  
μα ἔκτελεσθη.

Τὸ θέρος, ἐπειδὴ εἰς τὰς πόλεις ὁ  
καύσων εἶναι μέγας ἀναγκάζονται οἱ  
ἄνθρωποι νὰ μεταβαίνωσιν εἰς τὰς ἔξ-  
οχάς· κατὰ δὲ τὴν διάρκειαν τῶν ἐκ-  
δρομῶν αὐτῶν δύνανται πᾶς τις εὐκό-  
λως νὰ παρατηρήσῃ, δόπσων περι-  
ποιήσεών εἰσιν ἀντικείμενον αἱ γυναι-  
κες· ἀν π. χ. βραδύνη γυνή τις νὰ ἔλθῃ  
εἰς τὸν σιδηρόδρομον καὶ δλαι αἱ ἀτ-  
μάμαξαι εἰσὶ πλήρεις, πάραυτα εἴκοσι  
νέοι ἐγείρονται καὶ προθυμοποιοῦνται  
τίς πρωτος νὰ προσφέρῃ τὴν θέσιν του  
πρὸς τὴν Κυρίαν, ἥτις μήτε καταδέ-  
χεται νὰ εἴπῃ πρὸς αὐτὸν τούλαχιστον  
ἐν εὐχαριστῷ, ἐνῷ ὁ δυστυχῆς νέος  
οὐχὶ μόνον προσέφερε τὴν θέσιν του,  
ἀλλὰ μὴ εὐρίσκων ἀλλην ἀναγκάζεται  
πολλάκις νὰ ἔξελθῃ τῆς ἀτμαμάξης.  
Ἐάν ἡ Κυρία δὲν εὐχαριστηθῇ ἐκ τῆς  
θέσεως, ἦν τῇ προσέφερον μετὰ τοσαύ-  
της εὐγενείας, ἀνησυχεῖ πάντας τοὺς  
περὶ αὐτὴν μέχρις ὅτου νομίσει ὅτι εὕρε  
τὴν κατάλληλον θέσιν.

Τὰ πάντα συγχώροῦνται εἰς τὰς γυ-

ναικας· αὗται εἰσὶ βέβαια ὅτι τὸ νεῦμα  
αὐτῶν εἶναι διαταγὴ κατὰ γράμμα ἐκ-  
τελουμένη.

Βέβαιαι περὶ τῆς ἀρετῆς αὐτῶν δὲν  
φοβοῦνται νὰ περιέρχωνται μόναι τοὺς  
δρόμους.

\* Αν ποτὲ, καὶ τοῦτο συμβαίνει σπα-  
νιώτατα, κόρη τις ἐξυθρισθῇ ἥθικῶς  
ὑπὸ τινος νέου, (τοῦτο δὲν συμβαίνει  
ποτὲ εἰς τὰς ἐγγάμους), δὲν κατηγο-  
ροῦσι ποσῶς τὸ δυσυχὲς καὶ ἀ-  
δύνατον πλάσμα, τὴν λυποῦνται  
τὴν παρηγοροῦσι, προσπαθοῦν νὰ τὴν  
κάμωσι νὰ λησμονήσῃ τὸ δυστύχημά  
της, πάντες τὴν περιποιοῦνται, τότε  
εὐρίσκει πλειοτέρους φίλους καὶ ὑπερ-  
ασπιστὰς ἡ ὅσους εἴχε πρὶν ὑποπέση  
εἰς τὸ ἀμάρτημα. Οἱ ὑπεύθυνος ἐκεῖ-  
νος νέος ἀπεναντίας, χάνει πάραυτα  
τὴν κοινωνικὴν αὐτοῦ θέσιν, δλαι αἱ  
θύραι εἰσὶ τοῦ λοιποῦ κεκλεισμέναι δι'  
αὐτὸν, τὸν φοβοῦνται, μακρύνονται  
ἀπ' αὐτοῦ, δακτυλοδεικτοῦσιν αὐτὸν ὡς  
ἄνθρωπον κακὸν καὶ ἐπικίνδυνον. Οὔ-  
τος εἶναι ἀναγκασμένος νὰ ἐγκατα-  
λείψῃ τὴν πατρίδα αὐτοῦ, καθότι καὶ  
εἰς τὰς δόδους ἀκόμη οὐδεὶς τὸν πλη-  
σιάζει, φοβούμενος μὴ καὶ αὐτὸς μο-  
λυνθῇ· οἱ συγγενεῖς του, καὶ αὐτοὶ τὸν  
ἀποστρέφονται.

\* Εκ τούτου πᾶς τις ἐννοεῖ εὐκόλως,  
πόσον οἱ ἄνδρες ὀφείλουν νὰ ἥναι προ-  
σεκτικοί.

Πανταχοῦ ὑπάρχουσιν αὐτάρεσκοι,  
ἀλλ' οὐχὶ εἰς τὴν Ἀμερικήν. \* Αν τις  
ποτὲ τολμήσῃ νὰ καυχηθῇ ὅτι ἔλαβε  
σχέσεις ὀλίγον ἐλευθέρας μετά τινος  
νεάνιδος, εἶναι βέβαιος ὅτι πάραυτα  
ὑπὸ εἴκοσιν, ὑπὸ τριάκοντα γέων θέλει

λάζει παρὰ μίαν τεσσαράκοντα. Τὸ μάθημα τοῦτο εἶναι σκληρὸν καὶ ἐνίοτε θανατηφόρον, μ' ὅλα ταῦτα πάντες γελῶσι διὰ τὸν ῥαβδισθέντα καὶ ἐπιδοκιμάζουσι τὴν πρᾶξιν τῶν ῥαβδισάντων.

\*Αν ποτὲ ὑδρίσῃ τις γυναικα διὰ λόγου, ὁ πατὴρ ἢ ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς ἔχει πᾶν δικαίωμα νὰ τὸν φονεύσῃ· εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁ φονεὺς χρεωστεῖ ἔπειτα νὰ ἐμφανισθῇ κατὰ τὸν νόμον ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, ἀλλ' οἱ δικασταὶ εὑρίσκουσι πάντοτε τὸ μέσον γ' ἀθωάσωσι τὸν φονέα.

Τὰ πάντα ὅθεν συντρέχουσιν εἰς τὸ νὰ ὑπερασπίσωσι τὴν γυναικα, τὰ ἥθη, τὰ ἔθιμα καὶ αὐτοὶ οἱ νόμοι.

\*Ἀλλ' ὅ, τι κάμνει τὴν γυναικα τῆς Ἀμερικῆς ἔτι μᾶλλον ἀτρωτον, εἶναι αἱ ἀρχαὶ ἀς ἔλασθε καὶ ἡ ἀνατροφή τῆς· ἡ μεγάλη ἴδεα, ἥν ἔχει ὑπὲρ τῆς ἴδιας αὐτῆς ἀξίας ἀναγκάζει τοὺς ἀλλους νὰ τὴ δεικνύωσι τὸ μεγαλήτερον σέβας.—Τὰ ἥθη εἰσὶν αὐτοῦ καθαρά.—Τὰς αὐστηρὰς ἀρχὰς, ἀς αὕτη ἐκ παιδικῆς ἡλικίας ἔλασθε, τὸ καλὸν τῆς μητρὸς αὐτῆς παράδειγμα, ἐνεχάραξαν εἰς τὸ πνεῦμα τῆς μεγάλην αὐστηρότητα, ἥτις εἶναι ὁ φύλαξ καὶ ὁ ὑπερασπιστὴς ὅλου αὐτῆς τοῦ βίου.

Ἡ νεάνις μανθάνει ἐξ ἀπαλῶν δύνχων, ὅτι χρεωστεῖ νὰ ἐπαγρυπνῇ ἐφ' ἐσυτῆς, ὅτι ὑπάρχουσιν ὅρια, τὰ ὄποια δὲν πρέπει νὰ ὑπερπηδήσῃ κτλ. κτλ.

Εἰς τὰς πρᾶξεις καὶ τὴν συναστροφήν των εἰσὶν τοσοῦτον ἐλεύθεραι, ὥστε διατὰ πρώτην φορὰν εὑρισκόμενος εἰς τὴν Ἀμερικὴν ξένος θαυμάζει καὶ συλλαμβάνει τὴν ἴδεαν ὅτι αὐτοῦ τὰ πάντα θεμιτά.

Αἱ νεάνιδες ἐξέρχονται μόναι, ἥ καιρὸν, καθ' ὃν ἐξων ἐλεύθεραι ἐν τῷ

συνοδευόμεναι ὑπὸ νέων, οὓς αὔται ἐκλέγουσι· δέχονται ἐν τῇ οἰκίᾳ των νέους, οὓς οἱ γονεῖς αὐτῶν δὲν γνωρίζουσι· φαίνονται τέλος πάντων κύριαι νὰ πράξωσιν ὅ, τι ταῖς φανῇ εὐλογον.

—Εἰς τὸ διάστημα τῆς ζωῆς ταύτης ἔχουσι τὸν καιρὸν νὰ σπουδάσωσι καλῶς τὸν σύζυγον, τὸν ὁποῖον θέλουν νὰ ἐκλέξωσι, τὸν σύντροφον, ἐφ' οὗ θέλουσι στηρίξει τὴν εὐτυχίαν τοῦ μέλλοντος αὐτῶν.

Ἡ κρίσις καὶ ἡ ἀρετὴ τὰς συνοδεύει παντοῦ καὶ πάντοτε, ἡ δὲ ἀπάθεια δὲν τὰς ἐγκαταλείπει ποτέ· ἥσυχοι καὶ ἀπαθεῖς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κινδύνου, ὡς ὁ γέρων στρατηγὸς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἐγθρικοῦ πυρὸς, ἐξουσιάζουσι πάσας τὰς θέσεις καὶ ἐξέρχονται θριαμβεύουσαι ἀπὸ τῶν δοκιμασιῶν, εἰς ἀξή καρδία των τὰς εἰχε θέσει.

Τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν αἱ τοσοῦτον ἐλεύθεραι καὶ ἀνεξάρτητοι νεάνιδες ἐκλέξονται τὸν σύντροφον αὐτῶν, τὸν σύζυγόν των, τὸν κύριόν των, μεταβάλλουσι πάραυτα καὶ τὰς συνηθείας των· ἡ ζωὴ των δὲν εἶναι πλέον ἡ αὐτὴ, γίνονται σοφαραὶ καὶ προσεκτικαὶ, σπανίως ἐξέρχονται τῆς οἰκίας των· φροντίζουσι περὶ τῆς οἰκιακῆς αὐτῶν οἰκονομίας, περὶ τῆς ἀνατροφῆς τῶν τέκνων των· ἐνὶ λόγῳ, εἰσὶν ἀφοσιωμέναι σύζυγοι καὶ καλαὶ μητέρες. Γνωρίζουσιν ὅτι δὲν ὁφείλουσι νὰ ἐξέλθωσι ποτὲ τοῦ κύκλου ἐντὸς τοῦ ὁποίου τὰς περιώρισεν ἡ νέα αὐτῶν θέσις· αἱ ἡδοναὶ καὶ αἱ διασκεδάσεις των περιορίζονται ἐντὸς τῆς οἰκογενείας· αἱ σκέψεις αὐτῶν συνίστανται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν των· ἡ φρόνησις καὶ ἡ κρίσις, ἥν ἀπέκτησαν· κατὰ τὸν

κόσμῳ δὲν τὰς ἐγκαταλείπει ποτέ.

Αἱ γυναικεῖς ἐκτὸς τῆς ἀρετῆς, τῆς ἐξαιρέτου οἰκιακῆς καὶ κοινωνικῆς ἀνατροφῆς τῶν ἔχουσι καὶ παιδείαν μεγαλητέραν ἢ οἱ ἄνδρες· τοῦτο δὲ, διότι οἱ Ἀμερικανοὶ εἰσὶ δεδομένοι εἰς τὸ ἀποκτῆν χρήματα· ἀπὸ τῆς βρεφικῆς τῶν ἡλικίας τρέφονται μὲ τὴν ἰδέαν αὐτήν· περὶ τὸ 15 ἢ 16 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν διακόπτουσι τὰς σπουδάς τῶν καὶ εἰσέρχονται εἰς τὸ ἐμπόριον· ἐνῷ αἱ γυναικεῖς διάμενουσι πολὺν καιρὸν εἰς τὰ σχολεῖαν, μανθάνουσι ξένας γλώσσας, μουσικὴν, ζωγραφικὴν κτλ.

Ἡ τοιαύτη τῶν γυναικῶν ἀγατροφὴ καὶ αἱ ἀρεταὶ αὐτῶν ἐμπνέουσιν εἰς τοὺς ἄνδρας τὸ μέγα σέβας, τὸ δόπιον πρὸς αὐτὰς οὕτοι δεικνύουσιν εἰς πάσας τὰς τάξεις τῆς κοινωνίας.

Οἱ Ἀμερικανοὶ ἀγαπῶσιν εἰς ἀκρον καὶ σέβονται τὰς γυναικας αὐτῶν, καθότι παρ' αὐταῖς λαμβάνουσι τὰς καλητέρας ἐμπνεύσεις, καὶ ἀναγνωρίζουσιν ἑαυτοὺς κατωτέρους αὐτῶν.

### ‘Η ζωὴ τῶν Ἀμερικανῶν νεανίδων.

Εἴπομεν ὅτι αἱ νεάνιδες ἐξέρχονται μόναι· ἀς ὑποθέτωμεν ὅτι ἡ δεσποσύνη Μαρία εἶδε καθ' ὅδὸν ὥρατόν τινα νέον τὸν Κύριον Σμίθ π. χ. ἐπιθυμεῖ νὰ τὸν γνωρίσῃ, — πολὺ εὔχολον· δίπτει τὸ ρινόμαχτρον αὐτῆς κατὰ γῆς· ὁ Μίσερ Σμίθ πάραυτα κύπτει, τὸ λαμβάνει καὶ τῇ τὸ προσφέρει· ἡ Μίσ Μαρί τὸν εὐχαριστεῖ δι' ἐνὸς χαριεστάτου μειδιάματος.

Τὴν ἐπιεῦσαν συναντῶνται καθ' ὅδον· εἰσὶ φίλοι, χαιρετῶνται, ἐρωτᾶται εἰς περὶ τῆς ὑγείας τοῦ ἀλλοῦ.

### ΣΚΗΝΗ Α'.

(Καθ' ὁ δόνυ.)

ΣΜΙΘ.—Πῶς ἔχετε δεσποσύνη, εἰσθε καλά;

ΜΙΣ ΜΑΡΙ.—Πολὺ καλά· πῶς ἀπεράσσατε αὐτὴν τὴν νύκτα;

ΣΜΙΘ.—Ἄθλιέστατα.

ΜΙΣ ΜΑΡΙ.—Καὶ διατί;

ΣΜΙΘ.—Διότι σᾶς ἐσυλλογιζόμην.

ΜΙΣ ΜΑΡΙ.—(Μειδιῶσα), “Α···”

ΣΜΙΘ.—Τυεῖς, δὲν ἀμφιβάλλω, ἐκομήθητε πολὺ καλά.

ΜΙΣ ΜΑΡΙ.—(Γελῶσα), Μονορρόσυφι, φίλτατε. —Σήμερον τὸ ἐσπέρας ποῦ ἔχετε σκοπὸν νὰ ὑπάγητε;

ΣΜΙΘ.—Δὲν ηὔξενω, νὰ ἴδω.

ΜΙΣ ΜΑΡΙ.—Ἐρχεσθε νὰ πίωμεν τὸ τέϊ μαζύ;

ΣΜΙΘ.—Μάλιστα, ἔρχομαι.

ΜΙΣ ΜΑΡΙ.—Τγιαίνετε· σᾶς περιμένω τὸ ἐσπέρας.

ΣΜΙΘ.—Δὲν θέλω λείψει.

### ΣΚΗΝΗ Β'.

(8η ὥρα μ. μ.)

ΜΙΣ ΜΑΡΙ.—Βλέπω ὅτι εἰσθε ἀκριβῆς εἰς τὰς ὑποσχέσεις σας.

ΣΜΙΘ.—Ἀφοῦ μὲ διετάξατε νὰ ἔλθω, ηδυνάμην ἀλλως νὰ πράξω;

ΜΙΣ ΜΑΡΙ.—Ίδου ὁ πατήρ μου· δὲν τὸν γνωρίζετε ἵσως.

ΣΜΙΘ.—Δὲν ἔχω τὴν τιμήν . . .

ΜΙΣ ΜΑΡΙ.—(Πρὸς τὸν Πατέρα της) Παπᾶ, σᾶς συνιστῶ τὸν Κύριον . . . (πρὸς τὸν Σμίθ), πῶς ὀνομάζεσθε;

ΣΜΙΘ.—Σμίθ.

ΜΙΣ ΜΑΡΙ.—Τὸν Κύριον Σμίθ. (ὁ πατήρ τῆς Μίσ Μαρί κλίνει τὴν